

DECIZIE

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând cererea de recurs înaintată de Serebreannicov Vladimir, prin intermediul avocatului Zadorojnîi Andrei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Serebreannicova Liudmila către Serebreannicov Vladimir, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Iacob Miron, cu privire la partajul averii comune,

împotriva încheierii din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea depusă de Serebreannicov Vladimir, prin intermediul avocatului Zadorojnîi Andrei, cu privire la repunerea în termen a apelului, fiind resituită cererea de apel împotriva hotărârii din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă,

c o n s t a t ă:

La 25 aprilie 2016, Serebreannicova Liudmila s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Serebreannicov Vladimir, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Iacob Miron privind partajul averii comune.

Prin hotărârea din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis integral cererea de chemare în judecată înaintată de Serebreannicova Liudmila către Serebreannicov Vladimir, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Iacob Miron, privind partajul averii comune. S-a repartizat lui Serebreannicova Liudmila, $\frac{1}{4}$ din bunul imobil cu nr. cadastral XXXXXX.01; XXXXXX.02 din mun. Chișinău, str. XXXXXX, 22, trecut în Registrul bunurilor imobile la 25 iunie 2002. S-a repartizat lui Serebreannicova Liudmila, $\frac{1}{4}$ din bunul imobil care aparține lui Serebriannicov Vladimir în temeiul certificatului de privatizare seria TS nr. 026947 din 27 iulie 1995 din apartamentul nr.35 din mun. Chișinău, str. XXXXXX, 70, blocul 1. S-a repartizat lui Serebreannicov Vladimir în Federația Rusă, regiunea

Rostov, raionul Neclinov, satul Alexandrova Kosa, casa de locuit lit. A cu suprafața de 54 m², inclusiv cu cea locativă de 30.6 m², bucătăria de vară lit. K cu suprafața de 32.6 m², șură lit. C cu suprafața de 16.8 m², șură lit. B cu suprafața de 13,9 m², care au fost cumpărate în căsătorie, cu terenul aferent casei de locuit cu suprafața de 2021 m², amplasat pe str. XXXXXX, 7.

La 05 iulie 2021, Serebreannicov Vladimir, prin intermediul avocatului Zadorojnîi Andrei, a declarat apel împotriva hotărârii din 15 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri privind partajarea averii în mod echitabil. Totodată, apelantul a solicitat repunerea în termen a cererii de apel, invocând că nu a fost efectuată citarea legală, nu i-au fost comunicate cerințele noi, judecarea cerințelor noi s-a efectuat în lipsa pârâtului, după pronunțarea dispozitivului hotărârii din 15 iunie 2018, actul judecătoresc nu i-a fost comunicat pârâtului Serebereannicov Vladimir.

Prin încheierea din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea depusă de Serebreannicov Vladimir, prin intermediul avocatului Zadorojnîi Andrei, cu privire la repunerea în termen a apelului, fiind resituită cererea de apel împotriva hotărârii din 15 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

La 13 decembrie 2021, Serebreannicov Vladimir, prin intermediul avocatului Zadorojnîi Andrei, a depus recurs împotriva încheierii din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea acesteia și restituirea cauzei spre rejudecare la etapa primirii în procedură a cererii de apel, cu admiterea cererii de repunere în termen a apelului.

În motivarea recursului, s-a invocat faptul că hotărârea primei instanțe a fost pronunțată în lipsa recurentului și a avocatului acestuia.

Potrivit cererii de recurs, prima instanță, în baza Tratatului între Republica Moldova și Federația Rusă cu privire la asistență juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală, a solicitat prin intermediul Ministerului Justiției asistență juridică privind efectuarea unor acțiuni procesuale în privința lui Serebreannicov Vladimir, iar potrivit răspunsului parvenit de la autoritățile competente ruse se atestă că ultimul, la 07 februarie 2017, a dat explicații pe marginea acțiunii privind partajarea averii, concomitent, fiind anexate și înscrisuri suplimentare. Ulterior, însă, la 25 octombrie 2017, avocatul Isiumbeli Valeriu în interesele reclamantei Serebreannicova Liudmila a depus cerere de modificare a cerințelor din cererea de chemare în judecată, au fost atrase în proces alte persoane și nu au fost comunicate aceste acte procesuale pârâtului Serebreannicov Vladimir. Respectiv, cauza a fost examinată în lipsa pârâtului. După pronunțare, actul judecătoresc nu i-a fost comunicat lui Serebreannicov Vladimir.

Reieșind din cele expuse, recurentul consideră că instanța de apel urma să îl repună în termenul de declarare a apelului, deoarece acest termen a fost omis motivat.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în cererea de recurs și prevederile legale, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serebreannicov Vladimir, prin intermediul avocatului Zadorojnîi Andrei, este neîntemeiat și necesită a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces la 24 noiembrie 2021 (f.d. 190), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să certifice momentul recepționării acesteia de către recurent sau reprezentantul acestuia. Astfel, ținând cont de faptul că cererea de recurs a fost înregistrată la 13 decembrie 2021, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță, se constată că prin încheierea din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea depusă de Serebreannicov Vladimir, prin intermediul avocatului Zadorojnîi Andrei, cu privire la repunerea în termen a apelului, fiind resituită cererea de apel împotriva hotărârii din 15 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Potrivit prevederilor art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile *de la data pronunțării dispozitivului hotărârii*, dacă legea nu prevede altfel.

Mai mult, dispozițiile art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă constituie o garanție a dreptului de apărare, legiuitorul urmărind că persoanele, care din motive întemeiate au omis termenul de apel, pot fi repuse de către instanța de apel, în baza cererii. Totodată, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Potrivit cererii de recurs, avocatul Zadorojnîi Andrei a argumentat omiterea termenului de depunere a cererii de apel, prin faptul că hotărârea primei instanțe a fost pronunțată în lipsa recurentului și a avocatului acestuia. Potrivit cererii de recurs, prima instanță, în baza Tratatului între Republica Moldova și Federația Rusă cu privire la asistență juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală, a solicitat prin intermediul Ministerului Justiției asistență juridică privind efectuarea unor acțiuni procesuale în privința lui Serebreannicov Vladimir, iar potrivit răspunsului parvenit de la autoritățile competente ruse se atestă că, ultimul

la 07 februarie 2017, a dat explicații pe marginea acțiunii privind partajarea averii, concomitent, fiind anexate și înscrisuri suplimentare. Ulterior, însă, la 25 octombrie 2017, avocatul Isiumbeli Valeriu în interesele reclamantei Serebreannicova Liudmila a depus cerere de modificare a cerințelor din cererea de chemare în judecată, au fost atrase în proces alte persoane și nu au fost comunicate aceste acte procesuale pârâtului Serebreannicov Vladimir. Respectiv, cauza a fost examinată în lipsa pârâtului. După pronunțare, actul judecătoresc nu i-a fost comunicat lui Serebreannicov Vladimir.

Reieșind din cele expuse, recurentul consideră incorectă soluția instanței de apel cu privire la respingerea cererii sale de repunere în termen a apelului, or termenul de declarare a apelului a fost omis motivat.

Totodată, recurentul consideră că urma să fie repus în termenul de declarare a apelului, dat fiind faptul că și-a exercitat dreptul de atac în termenul de 30 de zile din momentul în care a recepționat dispozitivul hotărârii.

Examinând minuțios materialele cauzei, Colegiul conchide că argumentele invocate în cererea de recurs nu pot fi reținute, or acestea sunt neîntemeiate.

Astfel, Colegiul examinează legalitatea și temeinicia încheierii din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău la momentul pronunțării acesteia. Respectiv, solicitând prin cererea de apel din 05 iulie 2021 repunerea în termen a apelului, recurentul a indicat că litigiul a fost examinat în lipsa lui, actele de procedură și cerințele noi ale reclamantei nu i-au fost comunicate și nu a fost citat legal pentru ședințele de judecată, fără a concretiza circumstanțele care l-au împiedicat să conteste actul judecătoresc și fără a anexa dovezi care să certifice cele invocate.

Totodată, instanța de recurs atrage atenția asupra faptului că recurentul a cunoscut despre existența prezentului litigiu, a dat explicații pe marginea lui, indicând în mod expres că nu are de gând să meargă în Republica Moldova și nu-l interesează soarta bunurilor de aici (f.d. 40-41).

Astfel, în conformitate cu art. 102 alin. (4¹) din Codul de procedură civilă, participanții la proces înștiințați legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Reieșind din norma citată, ține de interesul recurentului să urmărească desfășurarea procesului, iar în cazul în care acesta nu a dorit să se prezinte în ședințele de judecată, a fost în drept să beneficieze de serviciile unui avocat, așa cum a făcut-o la înaintarea cererii de apel și a cererii de recurs.

Colegiul reiterează faptul că legiuitorul, prin art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, a determinat cu suficientă precizie momentul din care urmează a fi calculat termenul de contestare a hotărârii - de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, și nu de la data recepționării acestuia (așa cum se invocă în cererea de recurs). Iar recurentul a avut posibilitatea de a se informa de la distanță despre actele de procedură adoptate pe marginea litigiului, accesând Portalul instanțelor judecătorești.

În așa mod, examinând solicitarea apelantului de repunere în termen a apelului, Curtea de Apel Chișinău întemeiat a respins-o, deoarece argumentele apelantului/recurent și ale avocatului acestuia sunt declarative.

Colegiul relevă că, potrivit art. 61 din Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Suplimentar, în conformitate cu prevederile art. 116 din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Colegiul reiterează faptul că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia încheierii supuse recursului la momentul adoptării acesteia. În așa mod, materialele cauzei atestă faptul că, la data pronunțării încheierii contestate, la materialele cauzei nu erau anexate probe incontestabile care să certifice faptul imposibilității apelantului de a contesta hotărârea în termen. Respectiv, Colegiul susține poziția instanței de apel cu privire la faptul că apelantul nu a probat motivele omiterii termenului de depunere a cererii de apel.

Astfel, legislația procedurală de rând cu stabilirea anumitor drepturi procedurale participanților la proces, instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei concluzii false de prelungire a termenului de depunere a apelului. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Din această perspectivă, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de Serebreannicov Vladimir, prin intermediul avocatului Zadorojnîi Andrei, împotriva încheierii din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanței de apel urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

Luând în considerație cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Serebreannicov Vladimir, prin intermediul avocatului Zadorojnîi Andrei.

Se menține încheierea din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Serebreannicova Liudmila către Serebreannicov Vladimir, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Iacob Miron, cu privire la partajul averii comune.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Maria Ghervas